

Tale til Hadsten Tennisklub af 1921's 100 års jubilæumsfest 29. april 2023

Af formand Leif Kirk Thøgersen

Nu er det så med skæbnens gunst tilfaldet mig at skulle holde hovedtalen, her hvor vi fejrer Hadsten Tennisklubs 100 års jubilæum.

At skulle holde en sådan tale kræver jo, at man graver lidt i klubbens historie. Og lad det være sagt med det samme. Det er, og har ikke været let. Solveig Vestergaard har været i Lokalarkivet uden det store udbytte, og jeg har for nylig erfaret fra Jan Kjærulf, at han og andre, bl.a. navnkundige Rosenqvist, har forsøgt før os og med samme erkendelse.

Det jeg er kommet frem til – med hjælp fra Jan, Bent Puggaard, Solveig og Hanna Bach er, at Hadsten Tennisklub historie kan deles op i 2 klart adskilte perioder – **Den gamle klub og den nye klub**, hvor det meget præcist kan siges, at den gamle klub var **Hadsten Tennisklub før Hans Christiansen** og den nye Hadsten Tennisklub er **perioden under og efter Hans Christiansen**. Forklaring følger.

Den gamle klub var det **bedre borgerskabs tid**. Det var også **protokollernes tid**, hvor alle forhandlinger, beslutninger og begivenheder blev beskrevet i håndskrevne folie bøger. Skulle det være helt vildt kunne man måske sætte en 5 linjers notits i avisen. Men det har man øjensynligt ikke haft brug for dengang i Hadsten Tennisklub. Desværre er de historiske folie bøger, der levede gennem mange år i en papkasse i den nye klub blevet smidt ud. Solveig har været i lokalarkivet, men der var ikke noget at finde. Man har vel ikke tænkt så langt, at klubben en dag blev 100 år og man gerne ville kende dens tidlige historie.

Nu er det imidlertid så heldigt, at bøgerne stadig fandtes da Solveig var formand først i halvfemserne, og det vil Solveig lige berette om her:

"Da jeg var formand, blev jeg meget interesseret i de gamle håndskrevne protokoller i bunden af papkassen med tennisklubbens historie.

Især bogen under 2. Verdenskrig.

Her fortalte dyrlæge Toftegaard og dyrlæge Skyggebjerg om deres køb af

grunden, hvor tennisbanen ligger nu.

Den første tennisbane, som lå nede i midtbyen i nærheden af tømmerhandlen, var ikke nok. Det var nok kun eliten, der spillede dengang.

Klubben skulle udvides - i første omgang til to baner - senere mulighed for flere baner.

Det beskrives meget dramatisk i logbogen.

Efter arbejde kørte de i bil med generator foran til en sidegade til Dr Larsensvej, Anemonevej, i en tidligere grusgrav.

Det opgav de, da der kun kunne være to baner og ingen mulighed for udvidelse.

Tiden var knap - der ville snart være mørklægningstid, da skulle de være hjemme igen.

De kørte hurtigt til Kollerup Gods, hvor godsejeren ville sælge dem et stykke jord.

De kørte tilbage over den lille bæk for at se stykket (det nuværende Gordonhaven).

Der blev givet håndslag.

Toftegaard og Skyggebjerg kørte lettede hjem. Nu vidste de, hvor tennisklubben skulle ligge.

På lokalarkivet fandt jeg fem ord om den nye klub i foråret 1944.

"Nu kan der spilles tennis"."

Ja, der har virkelig været pionerer dengang.

Desværre har vi ikke meget at fortælle om klubbens historie fra efter banerne blev flyttet til Gordonhaven, og til først i halvfjerdserne. Vi ved dog, fra en nekrolog, jeg fik dyrlæge Toftegaard til at skrive om dyrlæge Skyggebjerg, der døde i 1985, at der spillede tennis på et efter dyrlæge Toftegaards mening rimeligt niveau. Vi ved, at der spillede serietennis, og at klubben først i halvfjerdserne havde et serie 2 hold, Vi ved at klubben under Hadsten bys venskabsaftale med Kungsbacka i Sverige spillede venskabsmatcher både her og hinsidan. Der findes stadig folk, der begyndte at spille tennis i den periode. Til standerhejsningen i formiddags

kom daværende vognmand Chr. Bang Jensen. Han meldte sig ind i 1956. Vi har også to med til festen. Mekaniker Jens Bach, der var gode venner med dyrlæge Toftegaards søn, guldsmed Jens Gregers Toftegaard, blev medlem i ca. 1960, og mekaniker Jens Bachs hustru, også kendt som Hanna Bach eller Maxi, blev medlem i 1970. Ifølge Hanna var klubben stadig i den periode en klub for det bedrestillede borgerskab og deres venner.

Men på et tidspunkt sidst i tresserne først i halvfjerdserne flyttede en københavner – gud bedre det – **Hans Christiansen** til Hadsten som prokurist ved skole- og kulturforvaltningen. Han begyndte at spille tennis på Randers Tennisklubs førstehold, men fandt så ud af, at der også var en tennisklub i Hadsten. Her meldte han sig ind, og blev i 1975 valgt til formand for klubben, og så tog udviklingen fart. Der var nemlig også kommet en ny landinspektør ved navn Jan Kjærulf-Møller til byen. Jan kom fra Rønne, hvor hans far var ejendomsmægler og havde egen tennisbane. Jan spillede på Aarhus 1900 førstehold, men hyggespillede også med fx førnævnte dyrlæge Skyggebjerg i Hadsten.

Hans Christiansen var meget ambitiøs på tennissportens vegne og så muligheder i Hadsten Tennisklub. Han fik overtalt Jan, der ikke befandt sig ret godt i Aarhus 1900, til at flytte sit medlemskab til Hadsten.

Det blev begyndelsen på den nye Hadsten Tennisklub, og klubbens sportslige og medlemsmæssige storhedstid.

Den gamle klub havde hidtil havde været privat ejet, men Hans udnyttede, tør jeg vist godt sige, sin position i kommunen, hvor han var sekretær for kulturudvalget, det havde idrætten under sig. Hans fik overtalt kommunen til at købe tennisklubbens baner og arealerne udenom, og til at anlægge 2 nye baner og en minibane. Og han fik kommunen til at betale for vedligeholdelse af banerne. Et beløb som Hans så delvist selv modtog ved at gøre arbejdet for kommunen.

Begrundelsen for kommunens side, ud over at københavner Hans nok bare var en tand for smart for de sindige jyder, ser ud til at have været, at tennis skulle være en folkesport og ikke kun for byens bedre borgerskab. I

hvert fald sagde borgmester Henning Nielsen ved anlæggets indvielse i 1978 at "I dag er kan alle spille tennis i modsætning til tidligere hvor den hvide sport var forbeholdt overklassen. Fra i dag har alle borgere mulighed for at spille tennis." Henning Nielsen var landmand og boede af alle steder i Hvalløs. Man kunne godt mistænke, at borgmesterens tale var forfattet af en kommunal embedsmand.

Hadsten Tennisklub forærede ved den lejlighed en **flagstang** til kommunens nye anlæg. Om det er den samme stang, der stadig står der, ved jeg ikke.

Med det efter datidens forhold ret unikke og flotte anlæg som baggrund, og en stærk udviklingsstrategi for klubben, fik Hans, men nok især Jan Kjærulf-Møller lokket elitespillere fra især Aarhus til at spille og træne i Hadsten. Mod behørig betaling af kørepenge og andre udlæg forstår sig.

Hadsten Tennisklub lå i 1978 i serie 2. Allerede i 1981 var klubben i 3. division. Et kuriosum er, at holdet bestod af **3 x brødrene Kjærulf-Møller** og Jans kone Elsebil Kjærulf-Møller. Den eneste spiller som Hadsten selv havde fostret, var Niels Rokkjær, som i øvrigt senere endte som træner for det danske juniorlandshold, og i mange år har været klubtræner i Randers Tennisklub.

Nu skal det siges, at det kan godt være, at man i de første år tog rigtig mange spillere ind udefra. Men netop det, og at klubben blev en slags vartegn for byen gjorde, at rigtig mange unge i Hadsten begyndte at spille tennis, og efterhånden kunne spille sig ind på førsteholdet. Og så var mottoet i den nye klub i modsætning til i den gamle klub, at nu var det **de bedste der fik træning**, og det var **de bedste**, der kom på holdet. Man tog simpelthen folk ud efter den løbende rangliste, og det galt også juniorerne

I 1981 fyldte Hadsten Tennisklub jo 60 år. Og intet mindre en doublekamp mellem **prins Henri Marie Jean André de Laborde de Monpezat**, der spillede med sin faste makker i Aarhus Knud Roding, og de to lokale spillere Jan Kjærulf-Møller og unge Niels Rokkjær skulle der til for at fejre dagen. Vores double vandt 7-5, 6-4 efter en velafpasset indsats. Prinsen

fik til gengæld en nål kreeret som en tennisketcher af byens verdenskendte smykkedesigner Traudel Toftegaard, der på det tidspunkt var en af byens bedre kvindespillere.

Der står i avisen, at der var 500 voksne og børn til arrangementet, og det kunne præsten i Fausings søn **Ervin Bielefeldt**, der var direktør på den daværende Hadsten Tømmerhandel, ikke stå for. Han fik fat i et stort sort amerikansk dollargrin, og i den kørte han ned igennem af Gordonhaven, mens børn og folk jublede og viftede med flagene. Han kørte ind foran klubhuset, stod ud og spurgte: "Hvad foregår der her". Det var meget svært at finde den store jubel frem, da prinsen endelig kom kørende med sig selv ved rattet.

Selv om vi har rigtig meget materiale, mest i form af KlubNyt fra den periode, må jeg erkende, at det ikke har været mig helt muligt at finde ud af, hvor **lang tid vi havde et 3. divisionshold**. Vi havde det til sidst i 80'erne, de fleste sæsoner dog med røven i vandskorpen, kun holdt oppe af at 1. single Jan Kjærulf-Møller og de to damesingler Iben Sørensen og Kirsten Thøgersen vandt de fleste af deres kampe. Men et enkelt år, et af de sidste i 3. division faktisk, vandt vi dog rækken og spillede **oprykningskamp til 2. division mod Vejle i Vejle**. Den kamp tabte vi og måtte forblive i 3. division. Vist meget godt. Det viste sig for svært, at holde et 3. divisions niveau for de bedste spillere, hvoraf flere og flere blev spillere af egen avl.

Det var også i 80'erne, at klubben havde sin medlemsstorhed. **I 1987 var vi 307 medlemmer** til de 4 baner. Det gav dog også mange diskussioner om fordeling af baner og brug af kontingentmidler til elite ctr. bredde. Men det var en fantastisk tid. Den sled så også nogle formænd op. I de 18 år fra 1975 til 1992 var der 9 formænd. I de næste 31 år fra 92 til i år har der været 5 formænd. Bent Puggard i 13 år, Per Juul i 5 år, Pia Vedel Ankersen i 9 år, Solveig Vestergaard i 2 og nu undertegnede i på vej til 2 år.

Desværre har Hadsten Tennisklub **ikke kunnet fastholde medlemsniveauet og det sportslige niveau** fra de glade firsere. Stille og

roligt er det med forskellige bump gået ned af bakke, og specielt under coronaperioden dykkede vi. Men vi må også erkende, at etableringen af private padelbaner i Hadsten har kostet medlemmer – især i blandt de 20 til 50 -årige.

Men så har klubben jo heldigvis en kerne, en gammel kerne, og æret være den, så lad mig slutte af med den, med udsagn lidt for egen regning. I/vi udgør jo de røde tråd i klubben, og er også en stor del af selskabet i aften. Og det er jer/os man igen og igen finder i klubbens bestyrelser, udvalg og arbejds hold igennem de sidste 40 år.

Hanna Bach, blev som tidligere nævnt medlem allerede i 1960. Hanna har så langt jeg har nået at skimme tingene ikke været meget involveret i klubbens ledelse og udvalg. Men Hannas sociale og sportslige bidrag har været enormt, og hun er stadig ofte gæst på banerne, selv om hun ikke længere spiller.

Jan Kjærulf-Møller, der desværre ikke kan være med i aften, har været en gennemgående tråd i den nye klubs udvikling. Jan har altid været klar med ideer og tiltag, og klar til at gå i spidsen for at få dem gennemført. Han har altid været klubbens næsten uslåelige mester, men han har også altid været klar til at spille med de knap så gode. Mange af os husker stadig, når han gav os bank med venstre hånd.

Kirsten Thøgersen, der har været med i alle sammenhænge. Kirsten har altid stillet sig til rådighed for nye spillere, og jeg husker stadig, at juniorer, også drengene, ringede hende op, for at få en kamp med hende. Kirsten er sammen med **Iben Sørensen** og vores tidligere juniormedlemmer **Nanna Sørensen, Jens Kjærulf og Flemming Puggaard** nok de af klubbens medlemmer, der har opnået de bedste resultater uden for klubben. Både Kirsten og Iben har været nordjyske mestre i gruppen over 40 år. Juniorer har jeg ikke helt styr på, men på scrapbordet ligger adskillige diplomer. Jeg fik at vide i formiddags, at Nanna for ikke så længe siden spillede i 1. division sammen med Victorias mor, og Flemming Puggaard nåede så sent som sidste år finalen i Leschly Cup i Aarhus.

Kaj Udengaard der har været med overalt. Kaj har også altid være klar til at spille med andre, og var i en meget lang periode altid ham man ringede til, når man manglede en spiller til turnering eller bare en double. Kajs indsats nu som kasserer og baneansvarlig har været og er uvurderlig.

Om Kirsten og Kaj skal også nævnes, at de i mange år i firserne troligt stod op kl. 5 om morgenen for at spille tennis i Østervangshallen fra kl. 6 til 7. Det var så mærkeligt, at naboerne begyndte at have mistanke, om de mon havde noget kørende, når de kom hjem sammen kl. godt 7 om morgenen. Og det havde de jo.

Bent Puggaard har ud over sin lange formandsgerning været at finde på banerne i alle sociale sammenhænge sammen med Ingegerd. Jeg elskede at spille mod Bent, indtil han begyndte at slå mig. Det blev jeg så chokeret over, at jeg skrev en sang om det. Bent var også primus motor i rejsningen af slåmuren i 1986. Jeg var formand dengang, men æren for muren tilfalder ene og alene Bent.

Solveig Vestergaard der, der ud over sine 2 formandsperioder og mange udvalgsposter også altid har været at finde på banerne, hvad hun i høj grad stadig er. Solveig er jo ikke verden mildeste kvinde, så vi er ret mange, der i tidens løb er blevet etikettevejledt. Tak for det Solveig. Solveig var samme med Bent primus motorer i etableringen af bane 5 i 1992. Det var i Solveigs første formandsperiode. Bent husker at banen med hegn kostede 133,600 kr.

Suzan Behr, som jeg husker fra hun begyndte at spille med sine brødre, også tilbage i 80'erne. Suzan har senere med Martin virkelig været en rød tråd i klubben. Det være sig i turneringssammenhænge, ledelsessammenhænge, træning, baneistandsættelse- og pasning og i forbindelse med driften af tennistæppet i Laurbjerghallen.

Henriette og Leif der, hvis jeg ikke husker forkert, var primus motorer i mange år omkring junior turneringstennis, og i hvert fald i mange år har været det i de sjove hyggeturneringer med grill og andet godt.

Bent Jensen, der først begyndte at spille tennis først i 90'erne, da han havde sprunget akillesenen ved et x-mas håndboldstævnet i Assentoft. Bent lærte sig mere eller mindre autodidakt at spille tennis, men har været meget på banerne siden. For klubben har Bent altid været en parat altmuligmand, når der var noget, der skulle fixes. Det var Bent der sammen med Jan Kjærulf-Møller etablerede det automatiske vandingsanlæg.

Nicklas, vil nok bede sig fritaget for at være end del af den gamle kerne, men bør nævnes alligevel. Nicklas begyndte i klubben for vel 12-14 år siden, men står i dag som klubbens røde tråd på trænersiden især omkring juniortræningen.

Nu er der sikkert en gruppe der sidder og tænker hvorfor jeg ikke nævner jer. Det gør jeg så nu. **Tumperne** Hanna Bach, Else Jensen, Inge Funch og Kirsten Thøgersen. Tumperne, der kendte hinanden fra håndbold, blev dannet sidst i firserne, og de var så tennistossede, at vi, deres ægtefæller mange gange har måttet hente dem midt på natten, både i klubhuset og i Østervangshallen. De havde dog så tydeligvis ikke spillet tennis hele tiden, hvad de tomme flasker vidnede om.

Og så er der garanteret nogen, Pia Vedel og Stefen Mohn fx, jeg også burde have nævnt, det er de så nu.

Det vil være forkert at sige, at Hadsten Tennisklub her i sit 100 og andet år, er på toppen. Forskellige ting har gjort, at klubben er lidt presset. Men vi har historien og økonomien til at komme over problemerne. Og selv om vi nok aldrig kommer tilbage til noget, der ligner storhedstiden i firserne, så er der så småt ved at komme nye kræfter til, så jeg er sikker på, at der også vil være en Hadsten Tennisklub, om ikke de næste 100 år, så i hvert fald mange år frem.

Skal vi ikke skåle på det, og råbe et leve for Hadsten Tennisklub.